

Voorvallen

Bij het vogelen doen zich gebeurtenissen voor, die voor eeuwig op het netvlies gebrand zullen blijven. Soms zijn het nooit meer te vergeten opmerkingen die onuitwisbaar worden opgenomen in het brein. Een voorval uit de eerste categorie deed zich voor tijdens een culturele trip met mijn lief bij een boottocht over de Maas in Maastricht. De verrekijker ging mee, want je weet maar nooit. Meteen bij de afvaart was het al raak. Een roofvogel, maar welke? De vogel was nog ver weg en vloog met hoge snelheid rond. Het silhouet gaf een signaal af dat het een valk was. Een boomvalk op jacht naar gierzwaluwen die overal boven de stad zwierden? Dichtbij gekomen werd de verschijning duidelijker: een forse valk. Dit kon toch niet waar zijn, een slechtvalk jagend boven de stad rond een kerktoeren. Waarschijnlijk op zoek naar stadsduiven, een voedselbron waarop steden bewonende slechtvalken volgens de literatuur het primaat hebben. Een jongensdroom ging in vervulling, een soort drie-eenheid met stad, slechtvalk en kerktoeren. Dit was waarover ik gelezen had in een van de eerste boeken over slechtvalken, die door mij waren gekocht. Natuurlijk, ik weet het lezers. Door te gaan posten bij de St. Vituskerk in Hilversum of op het dak van een parkeergarage in de omgeving daarvan had ik wellicht ook een slechtvalk kunnen zien onder soortgelijke omstandigheden. Het waren de nostalgisch aandoende verhalen van vroegere generaties ornithologen, over slechtvalken in steden die de euforie bij mij opriepen.

Gedurende de vogelwerkgroepreis naar Bulgarije maakte de gids Minko een van bijzondere humor getuigende opmerking, die ik niet snel zal vergeten. Een beetje in de trant van Wim Sonneveld's gevleugelde uitspraak:

'De humor ligt op straat meneer Sonneberg'. Na een rit over glibberige, door de regen nat geworden paden, doken onze met modder besmeurde busjes in een muur van overhangend groen. Het busje dat voor ons reed was niet meer te zien.

Takken geselden het voertuig, de kans op lakschade was niet uitgesloten. Gemopper in de bus; dit kon toch niet zo doorgaan. Omkeren of achteruit rijden was geen optie, contact met onze voorganger niet mogelijk. Bewondering voor chauffeur Hans die, alsof het een tank betrof, dapper en kundig voort ploegde. Aan alle ellende komt een eind en zo ook hieraan. Na het bereiken van het open deel van het pad en na ons commentaar op deze rit kwam als reactie van Minko: 'Dit was een Bulgaarse wasstraat!'. Hoe verzin je het.

Wie het geluk heeft om in een groep te belanden waar Frank deel van uitmaakt komt overigens ook ruimschoots aan zijn trekken met opmerkingen die blijven hangen. Op een wandeling door een bergachtig gebied bij Bilbao troffen we een vale gier aan die pogingen deed om zich te ontworstelen aan een zeer hoge struik, waarin hij vast was komen te zitten. Droog commentaar van Frank: 'Die moet maar even de girofoon bellen'. Gelukkig wist deze vogel zich even later te bevrijden.

Penlijster

